

INTERVJU: SILVESTER BOLKA

» viš. pred. Silvester Bolka, predstojnik Centra za sodelovanje z gospodarstvom

V ekipi kolegija FTPO predstavljate glavno vez med fakulteto in industrijo. Bi lahko opisali vaš pogled na to vez?

Povezava med gospodarstvom in FTPO se krepi z dejavnostjo Centra. Tako imamo priložnost, da prisluhnemo potrebam gospodarstva v primeru problemov ali pri novostih, kjer lahko implementiramo teoretično znanje s pomočjo opreme v laboratoriju, da hitreje pridemo do rezultatov, ki so uporabni v gospodarstvu. Pretekle izkušnje v različnih podjetjih nam pri tem pomagajo, da še hitreje najdemo pravo pot. Seveda pa vedno tudi ne uspe že prvič, a se potrudimo, da je rešitev tudi ekonomsko sprejemljiva.

Kakšne so vaše primarne delovne naloge kot predstojnika Centra za sodelovanje z gospodarstvom?

Kontakti s podjetji, z raziskovalnimi institucijami, prijave projektov, zasledovanje novosti na področju predelave plastike, iskanje »uporabnih« novosti tako na področju predelave kot karakterizacije plastike, iskanje tem za diplomske in magistrske naloge v gospodarstvu, iskanje novih partnerjev, predstavitev dejavnosti Centra in FTPO na dogodkih za industrijo, konferencah, usklajevanje dela v predelovalnem laboratoriju in laboratorijih za mehansko in termično karakterizacijo, šolanja v podjetjih, iskanje zanimivih tem za izvedbo vaj ali seminarских nalog za študente. Poskušam skrbeti tudi za dobro vzdušje sodelavcev v teh treh laboratorijih.

Eden izmed glavnih stebrov FTPO je tesno sodelovanje s podjetji in raziskovalnimi organizacijami iz panoge. Bi lahko na kratko razložili, s kakšnimi izzivi s strani podjetij se največ srečujete?

Velikokrat je to »gašenje požarov«, ko bi bila rešitev včeraj že dva dneva prepozna. Tu gre predvsem za probleme pri predelavi, ko so

Močan partner slovenske industrije

Center za povezovanje z gospodarstvom na FTPO

plastični izdelki napačnih dimenzij ali pokajo ali Drugi del so zelene novosti v okviru projektov, pri katerih sodelujemo s podjetji pri razvoju novosti v njihovo proizvodnjo. V zadnjem času predvsem na področju reciklaže in bioosnovanih in/ali biorazgradljivih materialov ter uvajanju alternativnih rešitev za zamenjavo kovin s polimeri. Z raziskovalnimi ustanovami sodelujemo na področju predelave in karakterizacije polimerov. Je še nekaj projektov na FTPO, kjer je naša vloga predvsem pri predelavi in karakterizaciji polimerov, kjer uspešno uporabljamo tako opremo laboratorija kot pridobljeno znanje. Naša prednost je manjši kolektiv, saj lahko s pridom izkoristimo vso pridobljeno znanje pri reševanju vseh novih izzivov. Zares zanimiv izziv je iskanje ustreznega kadra za podjetja – vedno sem vesel, ko se iz podjetij obrnejo na nas, da bi radi zaposlili našega študenta.

Katere so po vašem mnenju prednosti, ki jih ima FTPO zaradi ustanovitve Centra za sodelovanje z gospodarstvom?

Širjenje prepoznavnosti FTPO v gospodarstvu tako v Sloveniji kot tujini. Pri sodelovanju podjetja spoznajo, da jim lahko dejansko pomagamo tako pri reševanju vsakdanjih problemov kot tudi pri razvoju novih ekonomsko sprejemljivih rešitev. Ne nazadnje spoznajo tudi študentje, s kakšnimi izzivi se srečujejo podjetja in se tako tudi lažje odločijo, kje bi želeli svoje znanje še poglobiti.

Na kateri dosežek v vašem življenju ste še posebej ponosni?

Vsak rešen izziv je motivacija za naprej. Vedno, ko se partnerji znova obrnejo na nas – nam to vedno dvigne samozavest in da nov elan.

Nekaj let ste bili v vlogi predavatelja na fakulteti. Študenti vas imajo v lepem spominu, kot strokovnjaka, ki je bil študentom vedno na voljo za pomoč ali dodatno strokovno razlago. Imate tudi vi kakšen posebno lep spomin na poučevanje?

So samo lepi spomini. Zagovarjam stališče, da se je vedno treba potruditi, da zmotiviraš študente, da ti prisluhnejo. Je kdaj zelo težko, še posebej, ko svoje odigra tudi luna. Tak zelo lep spomin pa je, ko so študentje predstavljali seminarske naloge in so bili prisotni tudi predstavniki podjetja. Izvedli so vrhunsko predstavitev in tudi kompetentno odgovarjali na vsa zastavljena vprašanja.

Pri poučevanju v podjetjih je posebej težko, če je to v soboto zgodaj zjutraj, ko nočna izmena konča s službo in potem sledi šolanje. V takšnih primerih sem zelo vesel, če udeleženci aktivno sodelujejo in mi nobeden ne zaspi.

Če bi izpostavili en projekt, ki vam je bil še posebej zanimiv, kateri bi to bil?

Vsak projekt mi je zanimiv in ga vzamem za »svojega«. Prav pri vsakem projektu poskušam združiti vse dosedanje izkušnje; zelo pomembna je tudi komunikacija vseh udeležencev v projektu – držim se načela, da slabe ideje ni, poskrbeti je treba le za pravilno kombinacijo takšnih idej in rešitev je potem na dlani.

Trenutno je to zagotovo projekt PolyMetal, kjer razvijamo termoplastične kompozite z visoko toplotno prevodnostjo. Gre za kombinacijo razvoja novih termoplastičnih kompozitov in sodelovanja s podjetji in raziskovalnimi ustanovami.

Se pa človek vedno spominja tudi svojega prvega projekta. To je bilo še v prejšnjem stoletju (haha, sem že star), ko sem bil vodja projekta za kaširno linijo zgornjih in drsnih oblog z laminati. To je bila takrat resnična novost v smučarski industriji in projekt je bil pravočasno zaključen, zahtevane kapacitete smo pa celo presegle. Pri tem smo uporabili talilno lepilo, ki na prvi pogled sploh ni bilo primerno za to uporabo, pa nam je uspelo s pravo tehnologijo tudi to prepreko premagati.

Za podjetja izvajate tudi šolanja in svetovanja. S kakšnimi potrebami se podjetja obračajo na vas?

Največkrat gre za brizganje ali ekstrudiranje polimerov. Nekajkrat sem izvedel šolanje tudi na temo karakterizacije polimerov. Tu podjetja iščejo poglobljeno znanje predvsem pri materialih, ki jih uporabljajo v proizvodnji. Sem pa izvedel šolanje tudi v nemškem jeziku na severu Nemčije za podjetje na temo termične karakterizacije termoplastov s poudarkom na Flash DSC. Se pa vedno potem pri izvedbi šolanja pokaže, kaj dejansko udeležence zanima. Zato sem vedno zelo fleksibilen pri teh šolanjih, tako da vzpodbu-

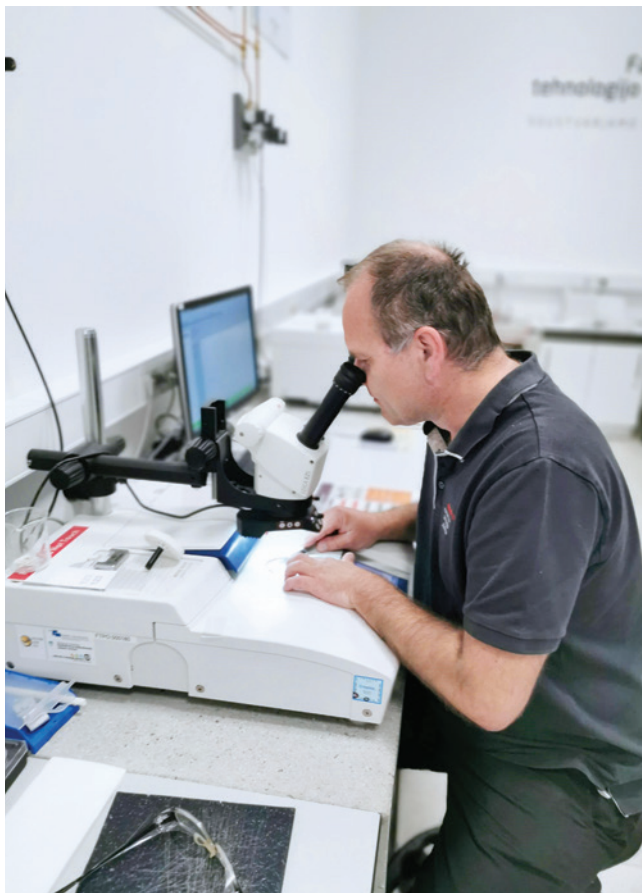
dim udeležence, da takoj zastavijo vprašanje, ko se to pojavi. Ena zanimivost na to temo: pri izvedbi šolanja v enem izmed podjetij smo na prvem šolanju »predelali« le pet prosojnic, ker so udeleženci tako intenzivno zastavljali vprašanja, ki smo jih sproti reševali, da smo preostalo gradivo pustili za naslednja šolanja. Predvsem pri takšnem poteku šolanja potem prav uživam, ker vem, da bodo udeleženci še z večjo vnemo prisostvovali naslednjim šolanjem.

Kakšni so vaši zastavljeni cilji v vlogi predstojnika Centra za sodelovanje z gospodarstvom?

V prvi vrsti zadovoljni naročniki storitev in seveda tudi sodelavci v laboratoriju. Cilji so seveda vedno postavljeni malo previsoko, da je dodatna motivacija lahko gonilo za delo. S sodelavci v laboratoriju se trudimo, da je naše delo čim bolj ažurno. Zelo pomembno je, da so tudi naši partnerji z rezultati našega dela zadovoljni. Najširši nasmeh priključa na ustnice informacija, da je novi partner izvedel za FTPO od podjetja, za katerega smo že izvedli kakšno storitev.

Kaj vas osebno najbolj motivira v življenju?

Najbolj zanimivo in izzivov polno je razvijanje novih rešitev, ki olajšajo življenje. Tu ni pomembno, ali gre za zasebno ali službeno stvar. Nasmejani in zadovoljni uporabniki – to je pa notranje zadovoljstvo, ki odtehta ves trud in vložen čas ter poskrbi za dodatno motivacijo za naprej. Naravnost vznemirjen pa sem vedno, ko v podjetju, kjer je zaposlen kakšen od naših študentov, izvem, da so z njim zelo zadovoljni.

Sodelavci vas poznajo po vaši strokovnosti, humorju in po tem, da radi uživete v dobri hrani. Smo na kaj pozabili?

Da sam sebe resetiram, mi pomaga igranje tamburice in ples. Ti dve stvari sta namenjeni za duševno hrano. Ja, še to, bi skoraj pozabil. Očitno uživam tudi v vožnji.